

Kétkedés nélkül nincs bizonyosság
 S miért lennék pont én a sátán
 Ha valamit csak jól szeretnék érteni
 És ezért eszméről eszmére ugorva
 Megkísérlem az átkelést
 A zajló csillagjégfolyón

Bölcseletileg ez
 A saját farkába harapó kígyó esete
 A végtelennel
 Költőileg viszont
 Másképp sehogy sem értelmezhető

Ember vagyok embernek képzelem
 Csak nálunk tökéletesebbnek
 Tudja a különbséget jó és rossz között
 És nem roppantja össze
 A rettenetes felelősség

Hadd hihessem mindenk ellenére
 Hogy létezik
 Hogy van mérték az általános viszonylagosságban is
 Hogy ő a harag és a lázadás is
 Betegségben és bajban
 Amíg csak élek
 Hadd éljem szép világomat
 Az ő világát
 Az ő nevével
 Kimondhatatlan
 Parázként égető
 Nevével néma számon

Utassy József

KETTEN

Én magam akartam cipelni
 a költészet keresztjét!
 Álltál előttem sejtelmesen,
 mint egy Máriás szentkép:
 én magam akartam cipelni
 a költészet keresztjét.

Csodára vártam csak, csodára
reggeltől estelig.
Hetvenhetedik nőcske voltál,
a hetvenhetedik!
S én vártam a csodák csodáját,
hogy hátha megesisik.

Megesett! Te estél meg, Erzsók!
Meg én, a csődöröd.
Láttam, derül rajtunk az égbolt,
alant a föld röhög,
mert itt csak te estél meg, Zsókám,
meg én, a csődöröd.

Hogy szidtalak! Hogy szentségeltem!
Izzott a levegő
körülettünk, fehérén izzott,
mint nászi lepedő:
úgy káromkodtam, szinte zengett,
szikrázott az idő.

Én magam akartam cipelni
a költészet keresztjét!
És most kifosztva, megrabolva:
ketten nyögjük a terhét,
s visszük, visszük a Golgotára
a keresztet keresztjét.

HA SZOMORÚ VAGY

Nézz föl a csillagos égre!
Mennyei törpe a Hold.
Választ vársz a miértre?
Törd csak, törd kobakod!

Isten előtt soha térdre!
Gömbölyü a horizont.
Lüktet az ég, vele érd be!
Fáj a szived? Neki mondd.

LÁZCSILLAPÍTÓ

Versrovatvezetőknek

Csillapul majd a posztmodern-láz is!
Járvány hozta, az is viszi el.

Ha ki vasgolyót ültet a földbe,
várhat arra, amíg az kikel!

Én úgy gondolom, szembeötlő:
ki a dilettáns, ki a költő.

SZÉLKAJAS

El-eltűnődöm ezen
a szélkajak emberen:

mi lesz veled, uramisten,
ha egyszer beáll a szélcsend!

Szalai Júlia

AZ ELISMERÉS POLITIKÁJA ÉS A „CIGÁNYKÉRDÉS” (I)

**A többségi-kisebbségi viszony néhány
jelenkori problémájáról**

Bevezető megjegyzések

Az elmúlt években a „cigánykérdés” nagy port kavart konfliktusai rendre a romák erőszakos szegregálásának – nemegyszer kifejezett gettósításának – hol itt, hol ott kezdeményezett helyi akcióival kapcsolatban robbantak ki. Az elkülönítés nem kötődött egyetlen régióhoz vagy a települések meghatározott típusához: volt dunántúli botrány éppen úgy, mint alföldi vagy észak-magyarországi; volt „gettóépítési” kísérlet városron